

Sygn. akt VI GC 1333/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: asesor sądowy Barbara Golec

Protokolant: Barbara Gieras

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)T. s.r.o. w N. B. (...)

przeciwko K. M.

o zapłatę

1. uchyła nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy

w R. w dniu 17 czerwca 2019 r. w sprawie o sygn. akt VI GNc 1267/19

w całości i powództwo oddała;

2. zasądza od powódki (...)T. s.r.o. w N. B. na rzecz pozwanej K. M. na kwotę 5 254,00 zł (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3 617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 1333/19

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 3 czerwca 2019 r. powód (...)T. s.r.o. w N. B.(...) wniósł o zasądzenie od pozwanej K. M. kwoty 43 660 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2019 r. oraz kosztów postępowania. W uzasadnieniu podał, że dochodzi wynagrodzenia dostarczoną i zamontowaną linię produkcyjną do rozlewu wód i napoi (k. 3-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 17 czerwca 2019 r. uwzględniono powództwo w całości (k. 22).

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Zarzuciła, że powództwo jest przedwczesne i bezzasadne, a powód nie wykazał, że całe wynagrodzenie mu przysługuje, z uwagi na brak protokołu końcowego odbioru. Strony podpisały kompensatę, lecz ostatnia część wynagrodzenia miała być uiszczona dopiero po końcowym odbiorze (k. 27-29).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W oparciu o ofertę powoda (...) T. (...) w N. B. nr (...) strony zawarły w dniu 20 lutego 2018 r. umowę, na podstawie której powód miał dostarczyć pozwanej K. M. linię rozlewu wód oraz napoi w butelki PET oraz szklane o wydajności do 4 000 butelek na godzinę przy butelce PET oraz do 2 500 butelek na godzinę przy butelkach szklanych wraz

z kompletną instalacją przygotowania wody do nalewu. Oferta obejmowała dostawę, montaż, uruchomienie i testy wydajności oraz montaż osłon higienicznych linii produkcyjnej z poliwęglanu w rozlewni wód firmy (...) sp. j. w K., (...). Strony ustaliły termin wykonania umowy wynoszący 12 tygodni od wpływu zaliczki w wysokości 20% wartości zamówienia oraz przekazania wzorów butelek, etykiet itp. Pozostałe transze miały być płatne: 70% według ustaleń oraz postępu wykonania prac oraz 10% do 7 dni od podpisania protokołu odbioru końcowego. Łączna wartość zamówienia wynosiła około 1 600 000 zł.

dowód: oferta k. 14-15

W dniu 20 listopada 2018 r. powód wystawił fakturę na kwotę 1 576 000 zł jako nabywcę wskazując pozwaną, tytułem linii rozlewniczej według oferty nr 3/02/18. Termin zapłaty został określony na dzień 31 grudnia 2018 r. Pozwana podpisała fakturę w dniu 4 stycznia 2019 r.

dowód: faktura k. 16

W dniu 20 listopada 2018 r. strony podpisały oświadczenie o kompensacie, sporządzone przez pozwaną. W treści pozwana wskazała, że po dokonaniu kompensaty, do zapłaty na rzecz powoda pozostaje kwota 76 660 zł, a nierozliczone w drodze kompensaty zobowiązanie zostanie uregulowane przelewem do dnia 30 grudnia 2018 r. – po dokonaniu końcowego odbioru technicznego przedmiotu dostawy.

dowód: oświadczenie o kompensacie k. 33

Wzory butelek szklanych pozwana przekazała powodowi na początku maja 2018 r., wzory butelki PET w sierpniu 2018 r., a próbne etykiety w połowie września 2018 r. Większość urządzeń składających się na przedmiot zamówienia powód dostarczył pozwanej w lipcu i sierpniu 2018 r., a pozostałe elementy (poza osuszaczem butelek) w połowie października 2018 r. Strony korespondowały ze sobą w okresie od 23 listopada 2018 r. do około połowy lutego 2019 r. Pozwana wzywała co najmniej parokrotnie powoda do wykonania rozruchu technicznego linii rozlewniczej, proponowała terminu odbioru końcowego przedmiotu zamówienia, wskazując na konieczność jego uzgodnienia. Informowała powoda o grożących jej karach umownych w związku z niedotrzymaniem przez powoda terminu wykonania umowy. Zgłaszała także wadliwe działanie linii rozlewniczej, ujawnione w trakcie prób jej uruchomienia. Zakończenie prac przez powoda wpływało na pracę zakładu, gdzie zamontowano linię rozlewniczą.

dowód: wiadomości mailowe k. 34-40, pismo pozwanej k. 41

Pozwana zleciła P. K. usunięcie usterek, wykonanie uzupełnień technicznych i sterowania wraz z synchronizacją poszczególnych urządzeń linii rozlewniczej dostarczonej przez powoda w funkcjonujący płynnie ciąg technologiczny. Prace zostały zakończone do dnia 20 lutego 2019 r. Pozwana uiściła z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 53 701,80 zł brutto.

dowód: faktura k. 53, potwierdzenie przelewu k. 54

Pomimo wezwania do zapłaty pozwana nie uiściła pozostałej części wynagrodzenia.

dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania i odbioru k. 17-18

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie powód wywodził swe roszczenia z zawartej z pozwaną umowy o dzieło, której przedmiotem było dostarczenie, zamontowanie i rozruch linii rozlewniczej. Zgodnie z art. 627 k.c., przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W rozpoznawanej sprawie sporne było wykonanie umowy przez powoda. Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że powód w większej części wywiązał się ze swego obowiązku umownego. Podobnie pozwana, prawie w całości – mając na uwadze wysokość umówionego wynagrodzenia – uiszczała należność na rzecz powoda. Zarzuciła jednak skutecznie, że powód nie wykonał wszystkich swoich obowiązków umownych tj. czynności zapewniających użytkowanie linii produkcyjnej w postaci uruchomienia i testów wydajności linii. Należy podkreślić, że powód nie przeczył,

że w sprawie nie doszło do podpisania przez strony protokołu końcowego odbioru, który potwierdziłby wykonanie przez powoda umowy w pełnym zakresie. W inny sposób zgodnie z zasadą ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) powód nie wykazał, że wykonał należycie umowę. Za taki dowód nie mogła uchodzić jedynie podpisana przez pozwaną faktura VAT. Bowiem w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie sam podpis pozwanej na fakturze nie może mieć decydującego znaczenia. W samej bowiem ofercie oraz w oświadczeniu o kompensacie strony uzależniły zapłatę ostatniej transzy wynagrodzenia od przeprowadzenia odbioru linii rozlewniczej. Co więcej, powód nie podważał przedłożonej przez pozwaną korespondencji, a zatem pozostaje przyjąć, że powód nie wykonał umowy należycie do dnia 4 stycznia 2019 r., skoro po tej dacie był wzywany do wykonania rozruchu i odbioru przez pozwaną. Powód nie przedstawił przy tym swojej reakcji na złożone do akt sprawy wiadomości mailowe pozwanej. Mając na uwadze wartość całego zamówienia, zaniechanie podpisania protokołu, gdyby doszło do skutecznego rozruchu linii, jest mało prawdopodobne i byłoby nieprofesjonalnym działaniem ze strony powoda. O braku należytego wykonania umowy przez powoda świadczy również zlecenie dokończenia prac innemu podmiotowi i uiszczenie wynagrodzenia za te czynności przez pozwaną.

W konsekwencji, uchylono nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym na podstawie art. 496 w zw. z art. 11 ust 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, oddalając powództwo w całości jako niewykazane.

O kosztach rozstrzygnięto w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanej jako strony wygrywającej koszty procesu w kwocie 5 254 zł, na które złożyła się opłata sądowa od zarzutów od nakazu zapłaty 1 637 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 3 600 zł. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika wynikała z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.